

Norrbo och Biuråker Sochner

Den 17 Martij år 1670.

Nämbden.

Oluf Swenßon i Wästansiö,
Påhl Anderßon i Gålsmyra,
Per Olufßon i Ängia,
Per Perßon i Stråsiö,
Per Larßon i Tåßgårdén,
Lars Erßon i Stråtsiö och

Jacob Olufßon i Hohlsiö,
Per Danielßon i Hohlsiö,
Oluf Olufßon i Wedmyra,
Oluf Anderßon i Norbobyen,
Oluf Erßon i Gammelsträng,
Oluf Hanßon i Norbobyen.

1.

Finne Samuel Simonßon i Norbobyen stältes för Rätten medh **Anna Perßdotter** som af honom ähr belägrat 2 dagh Pinges, födt barn 3:die dagh efter Kyndermeßo. Hafwer ingen wiß tjenst, uthan hoos sin **Broder Staphan Simßon i Norbobyen** efter eget behagh; skulle böta 40 m:r, efter det 3 Capitel Giftmålabalcken LandzLagen men efter han intet hadhe att bötha medh dy skall han plichta medh en Månadz Fängelse, hafwer fuller lofuat henne i drychesmåhl ächtenskap, tagit 1 RPr af **Oluf Nielßon Kohnas Farbroder**. Men **Hindrichz Hustru Margreta** sågh dher uppå att Oluf Nielßon kastade ifrån sigh Richzdalerne; henne wardt af Nämbden lagdt till barnets upfostring 2 Tunnor Sädh i 3 år.

2.

Erich Erichßon i Norbobyen och **Grels Olufßon ibidem** hafwe tredskas att komma i skiutzholdh efter Ländzmans budh, bötte 3 m:r hwarthera, 13 art. 664 åhrs Gästgifware ordning.

3.

För **Märith Hanßdotter i Gammelsträng** blef **Per Anderßon i Norbobyen** satt till Målsman, hafwandes hon opå någon Jordh i Gammelsträng att præterendera.

4.

Lars Perßon i Afholm tillstodh **Påhl Anderßon** att taga Fastebref på 1 öre 18 th:r i skatt liggiandes i **Söderdala**, hwilken Lott han hafwer haft i pant för 180 P:r, panten ähr Lagligen 3die gången opbudt den 22 Februarij 668 och den 2 Decembris 669 gafs Bördemännen 6 wekor dagh att inlösa panten huilket dhe ej hafwa kunnat præstera, dy tillåtes honom Fastebref.

5.

Thomas Månßon i Tååsgården anklagat af **Lars Perßon i Afholm** för 1 Tunna Sädh som han skulle lefwererat för honom till **Jemptelandh**; Thomas Månßon exciperer att han sielf hafwer betalt sin Rogh ??????. Opå Kiärandens begiäran swor Thomas sin Edh att han sielf hafwer betalt samma Rogh, dher medh han sades frij för hans tillmähle.

6.

Per Jonßon i Bärge låter opbiuda hemmanet ibidem 6 öre i skatt förste gången.

7.

Ingridh Jonßdotter tiänt 9 åhr sedhan hoos **Per Larßon i Mellanbyn** och han tå pantat af henne en Kiortill á 5 P:r, en Klädeströija för 7 daler och ett Raskförklädhe för dhen till Skadha som i Skougen skedd åhr på en Råghstreck, dher till hon säijer att Per Larßon åhr sielf wållande som intet hafwer stängdt om Roghen, som Synen witnat hafwa att Per Larßons egne Hästar hafwa giordt skada, Per Larßon blef tillhollen att restituera henne sine Klädher, huarom **Oluf Perßon i Afwann** Ingridz Målsman skall Tolfmännernes assistance ansökia.

8.

Samma Dato, sedhan **Comminister i Dilbbo Wällärde Herr Peder Boestadius** efter Hans Wyrdighets Probstens anordnande, war inkommen trädde för Rätten **Wällärde H. Peder Olai Hoffman** och **Jungfru Sara Andersdotter Krook**, tillijka medh hennes **Swåger Lars Nilßon Berghem**, tjenstligen anholdandes, att Rätten wille som nogast inquirera och ehfara, huilken uphofwet hafwer warit till dhet hore rychte som bem:te H. Peder och Sara Krok äre brachte uthi, på deth dhen samma, anthen måtte dhem medh fullom skählom öfwertyga eller och dher dhe dhet eij gitta behörigt afstraffat blifua. wändandes sigh till **H. Lars Grubb**, dhen dhe här uthinnan för största rothen höllo, men H. Lars exciperade, att många för honom hafwa om detta rychte och dheras otijdige umgänge tahlat och sigh deröfwer förundrat, doch efter honom af Hans Wyrd. Probstens imponerat åhr, att Wittna i denne Sak, hwadh han hört och förstådt hafuer förbiygåendes att han tillijka medh H. Peder icke, Präste ämbetet uthan quo ad administrationem Sacramentorum åhr worden afsatt dy insinuerade han en Skrift i punctwijs som föllier.

1) Sedhan ett groft tahl hoos någre war uthgånet om H. Peder Hoffman och Sara Krok, och Saras **Modher Gudhfruchtigh Hustru Ingridh Larßdotter** jembwål sådant hört hafwer, hafwer hon Hustru Ingridh befruchtat, att H. Peder och hennes dotter Sara skulle sedermera komma i skamligit rychte för huar andra, för dheras obetäncktsamma umgänge skull, och ehuruwäll Hustru Ingridh för H. Larß Grubb sigh ofta öfuer sådant deras umgänge beklagat hafwer, så hafwer doch H. Larß eij strax inlåtit sigh uthi hennes relation och tahl eller synnerligit swar dherå gifwit, ändoch han wäll wiste hwadh tahl om H. Peder och Sara gick, Iblandh annat, hafuer en **Solldath Erich Staffanßon Drake** ben:d warit i Prästegården hoos bem:te Hustru Ingridh Larßdotter, dhen hon medh Öhl och Brenwijn plägade, för dhet han åth henne arbetat hadhe, tå hon Hustru Ingridh åther har begynt uprepa deße ordhen. Jagh är rädd att H. Peder och Sara komma i ordh för huarandra, för dheras umgänge skull, och hafuer så Solldaten swarat; Ett skamligt rychte går om dhem nogh i Sochnen, warandes folcket mycket undersamma öfwer dheras umgänge som bem:te Solldats Erich Drakes samt **Soldat Anders Burman** och **Bondens Oluf Hanßons i Norboby** attest den 7 Maij 669 extrademat uthwijser, och hafwer altså Saras Modher Hustru Ingridh sigh mer och mera häröfwer jämbat, låtit inkalla H. Larß Grubb och berättat för honom, huadh denne Solldath Erich Staffanßon för henne om H. Peder och Sara förtahl hadhe, huilket opwuxne rychte, H. Larß omsijder /: hwar medh han hijt in till förteget hadhe :/ henne uptächte, såsom och inrådde han Hustru Ingridh att hon för alt eftertahl och någon förr påkommande fara, skulle förwarna sin dotter för otijdigit umgänge medh H. Peder. Tå hafwer Hustru Ingridh begynt swäria öfwer H. Peder och uthbristat i deße ordh, Gudh straffa honom dhen Horesägaren, som således bedrager min dotter, han säger sigh wara Vice Pastor, men han må wara i Helfwetet en Hielp Präst åhr han i mitt nådhe åhrs tijdh, trå honom som har bracht min dotter i uppenbart horerychte, och hafuer Modren Hustru Ingridh intet kungiort sin dotter detta uthlugne rychtet strax om qwällen, medan Soldaten hoos henne war, utan om morgonen /: sådan Sara något obetäncktsamt hafwer begynt sin Moder tilltaha, för det hon aftonen näst tillförende plägade Soldaten medh Öhl och Brenwijn /: hafwer Modhren sin dotter detta förkunnat och bannat henne, säijandes tu hafuer ett horenampn i Sochnen, för det lättfärdiga umgänge tu medh H. Peder fördt hafuer.

Dottren Sara frågadhe så sin Modher efter Sagumannen? Modhren swarat; gack till H. Lars i Capplans stufwan, så får tu thet höra. Sara går der medh strax till honom i Capplans stufuan, och frågar hon om, om han detta för hennes Modher sagdt hafwer, H. Lars swarat att Solldath Erich Staphanßon hadhe tillförendhe sådant tahl för hennes Modher och icke deste mindre uptalde H. Lars dhet samma för Sara Krook. Af huilken orsaak H. Peder /: sedan honom alt detta kundhbart blef :/ skall först fattat haath till H. Larß, och tillsagt honom att han skulle wara rätta saguman till detta rychtet och derföre behöricht answara. H. Larß swarat får Jagh ingen Saguman för mig så hielper intet, Jagh måste stå min fahra.

2) Hafwer Sara Krook bekänt för H. Larß och Oluf Hanßon i Norbobyen, att hon ofta hafuer legat hoos H. Per och der jempte sagdt, rätt nu skall Jagh gå till H. Peder igen, emedan aftonen så för handen war. Tå hafuer en **Bonde, Grelß Olufßon** ben:dh /: som och i H. Lars stugu inne war :/ sagt till Sara, först I liggia hoos gifta Präster, hon sadhe, Ja wähl, der till Grels Olufßon swarade, om någon gemeen skulle deth göra, han blefwo derföre straffat. Sara swarat, det är icke lijka wedh höga och låga: än hafwer Grels Olufßon sagt, om sådant blefwe rychtbart, så fingo H. Peder wist böta, mehr än någon annan, ty han är en gift Präst. Hwilket tahl Oluf Hanßon i Norbobyen skall åhördt hafwa.

3) Sara Krook för H. Larß bekiänt, att hon i **Dilßbo Prästegårdh** hafwer legat hoos H. Peder, som Kyrkioherden H. Marcus wähl witterligit war och han derpå ej undrat hafuer, uthan sådant slagit af medh skiämpet och efter han H. Marcus ej heller dhem för något olofligit Lägersmåhl mißtänckt, så måge ej heller andra mißtänkia dhem derföre och någon förundran deröfuer draga, att dhe någon gångh hafwa tillsammans legatt. Men H. Lars hafwer doch hört att **Pastor Wyrdige H. Marcus Wilhelmi Biörkman** hafwer hårdeligen tilltalat H. Peder Hoffman derföre, och sagdt; huar detta edert wäsende och förhollande blefuo rychtbart, så lærer I H:r Peder mista Edher Präst, framdragandes ett exempel om **H. Johan Forman** som ogift war den der allenast en gångh hafwer i alle kläderne kastat sigh i Sängen hoos en Änkia, och doch lijkwähl sin Präst mistade, och monde så H. Marcus förmana H. Peder, att han sigh granneligen för sådant wäsende achta skulle.

4) Hafwer en **Hustru Sigridh Larßdotter** ben:d i 8 dagars tijdh warit i Prästegården och der bunnit wantar, hoos huilken Sara Krook liggia skulle, men en natt hafuer hon Sara gångit i frå henne Hustru Sigridh upp till Cammaren derest H. Peder hadhe sitt tillholdh och Sängelum, säijandes sigh af dhen orsak görat, efter H. Peder tå drucken war dy H. Peder wille altijdh att hon skulle wara hoos honom när han drucken war, och hafuer hon Sara der jempte bedit Hustru Sigridh, att hon intet skulle säija för hennes Modher deth hon gick upp till H. Peder, men förr än hennes Modher om Morgonen upstego, skulle Hustru Sigridh Sara Krook upwäckia, huilket och skedde som hennes attest den 15 Majj 669 förmähler. Dock wiste hon icke om dhe hafwa legat tillhopa, men både woro the i ett mörkt huus öfwer Natten.

5) Hafwa H. Peder Hoffman och Sara Krook samt H. Lars Grubb om en SöndagsMiddag warit budne till Måltijdh hoos H. Lars Grubbs **Modher Hustru Kersten Larsdotter Nerbeliam**, och strax dhe Måltijdhen ändat hafua, hafuer H. Per gått uth genom Dören och medh dhet samma ropat till Sara, kommer medh migh strax. Sara swarat, går föråth, Jagh will komma strax efter, ändoch Sara Krook något derefter fördrögde hoos förbem:te H. Lars Modher och i medler tijdh hafuer Hustru Kerstens Nerbelia **Tienstepijga Karin Olufsdotter** warit i Prästegården derest hon H. Peder råkadhe och hafuer tå H. Per genast talt till Pijgan och bedit henne att hon wille skynda Sara Krook hem och säija att hennes Modher war hemkommen ifrå Biuråker och begärer någre nycklar af Sara, hwilket budh Pijgan till Sara frambar och Sara således genast gått ifrå H. Lars Moder till Prästegården. Men såsom H. Lars understodh att Saras Modher Hustru Ingridh äntå ej hemkommen war, altfördenskill inbillade han sigh, deth H. Peder och Sara skulle hafwa något serdeeles förhander sin emellan, och går så der medh till Prästegården, på dhet han ehrfahra skulle, om dhe wille stängia sigh innom låås, huilket wijdh hans ankompt, reda bestält war, och woro dhe upp i Nybygningen

öster på gården innom lyctat döör. H. Lars gick så uthi sin Stugu och satte sigh wijdh fönstret som ähr gent emooth dhen stugudör dher dhe woro inne wijdh paß 2 Timar dher efter, kommer Sara först uthgåendes och sedan H. Peder och gick Sara in uthi gamble Stugu förstufwan och satte sigh der på bäncken, tijth H. Lars och gick och frågadhe henne, huarest hon warit och huadh hon uträttat hafuer. Huar till hon swaradhe, att hon hafwer legat en stundh, warandes fördenskull H. Lars Grubb, i den meningh och inbillning, att Sara hafuer tå legat hoos H. Peder Hoffman.

6) Insinuerade H. Lars **Gewalliger Månß Oxes** attest den 10 Decembris 669 att H. Peder och Sara åthskillige gånger hafwa allena i en Sängh uthi **Biuråkers Prästegård** afklädde legat under fällen om nattetijdher.

7) Hafwer Sara Krook bekändt för Månß Oxes **Hustru Sara Josepsdotter**, att ingen Karl hafuer närmare gått henne, än H. Peder Hoffman, som Månß Oxes hustrus attest uthwijsar.

8) Hafwer H. Peder i förstonne /: tå han och H. Lars för hans Wyrdighet Probsten i Hudwichswaldh Confronterades :/ medh bedyrande nekat, att han intet lågh hoos Sara Krook i Biuråkerß Prästegårdh; Doch måste han det bekänna och tillstå tå Måns Oxe och hans hustru omsijder till Probsten kommo.

9) Bekänner sigh H. Larß Grubb, i anseende till deße skähl och omständigheter fattat mißtanka till H. Peder och Sara Krook till deß dhe sigh Edeligen befrija; Och alldenstundh H. Larß är worden citerat denne Sak medh H. Peder Lagligen att uthföra, hafwer han för sitt Samwett skull ej kunnat underlåta, med mindre han ofwanskrefne skiähl och puncter Rättenom antyda och notificera skulle, dhem han och medh Edh hålla will der så behöfwes.

9.

Sara Krook swarer till dhen förste Puncten, att det icke uthan war, deth hon förtröth att hennes Moder skulle öfwerpläгат Soldaten, medh **H. Larß**, Ländzman och flere och af detta tillfället nödgades hon gå uthur Modrens stugu, och sadhe så till **Hustru Sigridh Larsdotter** som i fierde puncten infört är, att hon går op i **H. Pederß** Stugu och lägger sigh på bäncken att hon skulle få huila för det suus som inne war, hon kan icke eller troo att hennes Modher, ehuruwäll hon elliest swagh är, skall sådan ordh fält, som nu icke eller ähr tillstädes, men ingen ährlig Menniskia skall kunna wijta henne, att hon then gången kom i säng medh H. Peder huilket icke eller Hustru Sigrid Larßdotter kunde dem tillmäla, och nekar intet Sara Krook therföre, att hon ju ofta war i H. Peders stugu, derest hon hadhe hängiandes sitt skåp och en Kista ståendes, och elliest när hon hadhe något att skrifua, begiärte hon bleef och papper af honom, och war fuller H. Peder ordsakat af detta buller som ofta war i gården, att sluta dören till, på deth han skulle sine Predikningar öfwerläsa. H. Peder tillstodh alt detta, läggiandes dhe ordh dher till, att han stundom hade gärna sedt, att Jungfru Sara Krook, icke hadhe kommit op i hans stugu honom till hinder, men aldrig kom han i säng medh henne uthi Norbo.

10.

Till dhen andre puncten swarar **Sara Krook** att hon ofta skämtade medh **H. Larß**, efter som han i sin dryckenskap war så frågewijs, och der hon sådane dristige ordh skulle sagdt, det hon ofta hafwer legat hoos **H. Peder**, och att hon tordes liggia hoos gifta Prästen, det giorde hon medh gläntz eller åthlöije till dheras förwetne frågor.

11.

Grels Olufßon blef inkallat att wittna i denne sak, och bekände han sigh dhen gången, som sådana ordh skole fälte wara, så drucken warit, att han icke deth ringaste kan sigh deraf påminna ehuruwäll **Olof Hanßon i Norbobyen** hafwer welat sådan honom sådant föra till minneß.

12.

Oluf Hanßon bekände sigh åhöra samma tahl, men hwadh mening **Jungfru Sara** der medh hadhe, kundhe han intet förstå, war och så drucken.

13.

Sammaledes swarar hon till dhen 3 puncten att hoon skämtewijs sadhe för **H. Larß** sigh legat hoos **H. Peder i Dilßbo Prästegårdh**, huilket icke så tillgånet war uthan hon och hennes **Fränka Karin** lågo öfwer Natten tillhopa i Prestegården, men **H. Per Hoffman** lågh hoos **H. Per Båstadium** som bor på **Hammaren** och om morgonen tå H. Per Hoffman kom i Prästegården, lågh Saras **Syskonebarn Laurentius Scalinus** frammanföre och H. Per som snarest ladhe sigh näst honom fram på sängebrädet.

14.

Huadh **H. Larß** i dhen 5 puncten omrörer säger **Sara Krook** allenast af sanning bestå, att när Tienstepigan kom in och bodadhe henne, att hennes Modher war hemkommen, trodde hon hennes tahl och gick dher medh ifrå gamble **Prest Modher Hustru Kersten**. Men medh dyr Eedh beplichtadhe hon sigh intet liggia uthi samma stugu som **H. Per**, uthan i dhen södre Stugun som bredewijdh war, hafuandes hos sigh sin Modhers **Legepiga Annika Olufsdotter**, och tillstår hon frijwilligt att bägge stugudöererne wore tillslutne och att hon något förr kom neder utur Södre stugun än H. Peder af sängestugun och hafuer H. Lars oförskyt henne derföre esomoftast förkastatt.

15.

Till dhen Siette, om **Gewaldiger Månß Oxe** attest att dhe åthskillige gånger skole legat i **Biuråkers Prästegårdh** afklädde under Fällan om Nattetijdher, huilken attest Månß Oxe nu tillstodh sigh uthgifwit hafwa, regererer **H. Peder** medh en dyr Eedh att wara fördömbd i Ewigheet, om han någon tancka hadhe till lättfärdigheet, mindre någon otuchtigh gärning haft medh **Jungfru Sara**, allenast bekände han sitt förseende wara, när dhe kommo till Biuråkers Prästegårdh, och ther war inge sängerum, att han 4 gånger medh henne ähr kommin i sängh, tre gånger medh alle klädher, och andre Mans eller qwinspersohner ther legat hafua, och en gång ladhe han sigh öfuer Natten på bäncken, men om Morgonen, som thet kalt war, och Månß Oxe och hans hustru wore opståndne, doch i stugun innewarande, lägger han sig nedher i sängen, såsom han på bänken lågh afklädd, och Jungfru Sara tå straxt ther efter opstådt. Der på swarade Måns Oxe, att han äntå 4 gånger hafuer legat i säng medh henne, dock huarken sedt eller märkt någon gärning.

16.

Gewaldigern Måns Oxe, efter sworn Eedh å Laghbok, wittnade, att såsom han en åldrigh Man är om sine 66 åhr, så hafuer han intet lagt på sinnet eller grant acht gifuit dherå, om dhe wore afklädde eller ej, men om dhe flere än fyra gånger hafua kommit i säng, uthi samma stugu som han och hans hustru lågo, kan han på sin Eedh intet minnas, men aldrig märkte eller förstodh han, det dhe skulle haft någon gärning medh huarandra.

17.

Månß Oxe ålderstegne **Hustru Sara Josepsdotter** wittnade, att när dhe någon ente gång komme till Prest stompen, låge **H. Peder** och **Jungfru Sara** tillhopa uthi samma Stugu. Hennes **Syskonebarn Tyris Mårtenßons dotter Karin**, war en gång sticken, att Sara Krok skulle liggia hoos gifta Prästen, doch ginge dhe bådhe uthur Stugun, och H. Peder lågh allena qwar; Huru ofta dhe låge tillhopa hadhe hon intet på sinnet lagdt, ingen gärning kan hon

wijtha dhem före, Icke heller förstodh hon af klädher någre teken, emedan hon sadhe sigh intet achta efter om dhe låge nakot eller afklädde.

18.

Till dhen 7 puncten, swarar **Sara Krook**, att när hon sade för **Måns Oxes** hustru, att ingen hafwer gått henne närmare än **H:r Per i Arbrå** der medh mente hon intet **H. Peder Hoffman** uthan gamble H. Per i Arbrå, som nu dödh ähr, emedan H. Hoffman aldrig tilbödher henne något oährligit stycke och om han dhet någon gångh hadhe henne dher till försökt, skulle hon mindre medh honom som gift war gifwit sig i umgänge.

19.

H. Peder Exciperer emoth dhen 8 puncten, att han emoth Hans Wyrldighet Probstens nekade sigh någon gång kommit i säng medh **Sara Krok i Norbo Prästegård**, men intet kundhe han undfalla sigh iu legat tillhopa medh henne i **Biuråker**, huar om förremält ähr.

20.

Till dhen 9 puncten, förklarar sigh **H. Per** medh obtestation af **H. Larß Samwette**, om han kan af sine mißtankar läggia dhem till någon gärning, efter han uthi sitt fyllerij hafwer utfördt dem, som skulle dhe bedrifuit okyskheet medh huar andra? H. Larß swarer att H. Per war i fylle och raserij som dristade läggia sigh hoos **Sara Krok**, therigenom mißtankarne hoos honom och många andre i Sochnen sigh insmygat hafwa, doch sadhe H. Larß någre reesor, att han ingen gärningh weth medh dhem, och aldrig hafwer han sådant tillagdt dhem, så att han består så wijda dhen attesten, som **Wällärde H. Lars Wallenius** den 4 Martij 669 uthgifwit hafuer, att han hafwer sagdt dhet wara ett hore stycke, att Jungfru Sara Krook ligger hoos gifta Prästen, men icke war dhet hans ordeform att han hafwer skält H. Peder för en horejägare, uthan hennes egen Modher sagdt dhe ordhen som i 1 puncten omrördt ähr.

21.

H. Peder præsenterade **Cappelans i Hermånger och Jettendahl S:r H. Larß Wallenij** honom gifne attest af den 9 Decembris 669, huaruthinnan förmähles, att dhen tijdh H. Peder Hoffman war hemkommen ifrå **Norbo** till **Hermånger**, hafwer han strax welat gå under H. Larß Wallenij absolution, men H. Larß Wallenius på ämbetes wegner och för sitt samwett skull kunde honom Hoffman dhet intet tillåta, förr än H. Peder omsijder bedyrade sigh medh denne Eedh; Om han woro skyldigh till dhatt onda tahlet som om honom går, wille han önska att han skulle samma dag gå ifrå Herrans bordh för hehla Församlingens ögon en swart diefwull, och alldrig mehra stå på någon Predikestohl medh öpen mundh och talandhe tunga: Såsom och när H. Peder efter förrättat och sluten tienst i **Arbrå** derifrå till sin hustru hemkom, mötte honom än tiockare och gröfre tahl, och dock lijkwähl wille han begå Herrans Högwördige Nattwardh, men förr än han kom under absolution, bedyrade han sigh åter mycket diupare än tillförende, förmedelst huilka skiähl H. Larß Wallenius ingaledes troo kundhe, att H. Peder till dhet uthflugne tahlet skyldigh ähr.

22.

Inladhe och **Sara Krook** ett skrifteligt wittnesbördh daterat den 10 Martij 670, som hon af **NorElf församling** under deß Sochnenes Signete och Pastoris Loci egenhändige underskrift sigh förmådt hafwer, huaruthinnan **Pastor Wyrldig H. Samuel Gestrinius** och hela Församlingen eij annat kunna betyga än Sara Krook bådhe förr och sedhan hennes Fadher /: **fordom Pastor i NorElf församling, Sal. H. Anderß Krook** :/ fränföll hafwer sigh ährligen och redeligen förhållit, som en Jungfru wähl anstår.

23.

H. Pedher och **Sara Krook**, blefue af Rätten ernstligen förmanthe att sanningen bekänna och dhem ej dölla för Menniskiom, wettandes att dher dhe till gerningen skyldige ähre, lærer Gudh dhem hemsökia, Men dhe protesterade in för Gudh öfuer dheras oskyldighet.

24.

Detta ährendet ladhe Jagh **Erich Nerbelius** till Nembdens fljrtige öfwerwägende, sadhe dhem lagen om oppenbart rychte, och att dhe till fölliande dagen skulle hafua tijdh, taga omständigheeterne i noga betänkiande, efter dheras Edh, bäste kunnigt och samwette att afhielpa, efter som Jagh fann migh wäldigh i saken för skyldskapet skull, medh **H. Larß Grubb** och **Sara Krook**, williandes der medh taga afträde.

25.

Dheropå swarade Nembden, att huadh sielfwe ährendet wijdkommer, så hafua dhe fuller haft tijdh att betänkia sigh derom, emedan det mehr än nogh för dheras öron kommit är, dhe wele och nu så wäll sin Edz och Samwetts plicht i acht taga, som fölliande Morgondagen, begiärandes der hoos, att **UnderLagman Erich Nerbelius** wille likwähl sittia hoos dhem, eftersom ingen af parterne hafwa wräckt honom, och förmärkia dheras enfalldige mening och betänkiande, så att dhet i pennan rätzligen må fattat warda.

26.

Derpå efter acternes wijdare öfuerläsande war Nämndens enhällige mening och afsagde domb, att ehuruwäll **H. Peder Hoffman** och **Sara Krook** borde efter Lagen, göra sigh medh Edhgång för horerychtet frij, men såsom sådane rychten lätteligen komma på gång och widt omkring uthsprjdas, såsom af detta Exempel ähr klart, att och dhet falska rychtet är uthspridt, dhet dhe sin emellan barn aflat hafua, och elliest H. Peder Hoffman som här i Församlingen både i lärdom och lefwernet /: denne händelßen undantagne :/ berömligen sigh förhollit hafuer; tuänne gånger begådt Herrans Höghwärdige Nattwardh, och anammat Herrens Jesu lekamen och blodh till bekräftelße af sin oskyldigheet, och deß uthan otwungen nu för Rätten en dyr Edh aflade, att wara fördömbd i Ewighet, om han någon tanka till lättfärdighet haft, mindre någon otucht medh Jungfru Sara bedrifwit hafuer; Hon och hafwer fått ett sådant wittnesbördh som dödar rychtet om barnefödzlen. Dy kundhe Nämnden intet påläggia dhem Edhen uthan efter Domare reglorne och dheras Samwett giorde dhem frij för gärningen, hälst emedan ingen hafwer kunnat tillwijta dhem någon gärning, huar till dhe och enständigt nekade, hemställandes dhet fördolgt ähr, under Gudz dom: Men förargellßen som af dheras obetänksamma umgänge påfolgt är, hemställes det Wyrdige Prediko Ämbetet. Och så wijda **H. Lars Grubb** icke befinnes wara ophofwet till detta rychte, som af twänne och wähl flere uthewarande Soldater först utkommet är; Dy kunde Nembden icke annat, än honom för Civilt straff absolvera, dock står dhen Saken öpen ännu in civili foro emot dhem att resenteras, som detta rychtet så obetänksamt uhtfördt hafwa.

27.

Efter Venerandi Consistorij begiäran ähr dhenne Ransakning till **Upsala** förskickat och **H. Peder Hoffman** plichtat medh 14 dagar i prubban och i medler tijdh officio priverat.

28.

Dito. framladhe **Påhl Anderßon i Gårdsmyra** ett Pantebref daterat den 24 Aprilis 1654 förmählandes hurusåsom Ehrligh Man **Lars Perßon i Afwaholm**, hafwer Pantewijß oppå Tijo åhrs tijdh opdragit förskrefne Påhl Anderßons **Fadher Anders Larßon i Gårdsmyra**, en Jordelott liggiandes uthi **Dahla** om Siu Fyrckar i skatt, medh der tillhörande och befintlige

Huus för Penningar Etthundrade Ottatijo Dahl:r KoppM:t medh sådan Condition, att Anders Larþon samma Jordelott sigh till gagn och goda nyttia och bruka skulle, emot der af gående skatt och uthlagu, till theß förber:de åhr wore ändade, men der så skulle hända, att Lars Perþon, innan samma Tijo åhrs förlopp, icke mächtade Jorden igenlöþa för så stoore Penninge Summa Nembl: 180 P:r KoppM:t, som dhen före uthsatt war, så skulle den komma mehrbem:te Anders Larþon till bördh och ewärdeligh äga som brefwet derå gifwit wijdare uthwijser, Wittnesmän **Jon Oluffþon i Gårdsmyra, Hans Oluffþon i Tiärna och Oluf Nielþon ibidem.** 661 den 20 Februarij opdrager Lars Person honom Anders Larþon Jordhen, under gode Mäns Nembl. Jon Olofþons i Gårdsmyra, **Hans Jonþons i Näppänge och Erich Ingebrechtþons ibidem** bewitnande, hwar oppå Pål Anderþon eskade domb och Fasteþref. Så emedan Lars Perþon tillstår sig till fulla nöge betalt ware. Jorden är och 3 g lagbuden och lagständen, Skatten är och längst för detta tagen till Gårdsmyra och fulle Mantalet icke destе mindre uppehollas så att Chronan i deß åhrlige uthskylder intz præjudiceras. Dy dömbdes dheras köp fast och gillt. ~~Så ändoch medh ofwanbem:te Jordelott lagligen förfarit åhr, Lijkwähl såsom Kongl. Resolution åhr 1653 uthgången, förmåhr, att ingen Jordh må stumpas ifrå rätta Odelshemmanet; Altså kundhe Rätten der oppå intet Fasteþref, uthan allenast detta Attestatum meddela, att ofwanskrefne Pål Anderþon hafwer warit wakande om sin rätt, lät Jorden 3 gånger lagligen opbiuda, wunnit Lagständh, och deß rätta Skatt långt för detta tagit under sitt hemman Gårdsmyra, dock att Lars Perþon för sitt rätta hemman icke destе mindre Mantahlet oppehålla, så att Kongl. Maj:t och Chronan deß åhrlige uthskylder och indrätzel intet præjudiceras, Lars Perþon uthi Kiöpeþrefwet så wähl som in för sittande Rätten, tillstår Kiöpet, att huarken han eller hans Erfwingar, skole hafua macht derå klandra, uthan samma Jordh sigh afhander, och honom Pål Anderþon i Gårdsmyra och hans efterkommande till ewerdelig egendomb öfwerlåter; Dy blifwa och sådana Cauteler häruthinnan införde; Skulle i framtijden någon bördeman få tillständh dhenne Jordelott i bördh till odelshemmanet löþa, dhå måste dhen förplichtadt wara, att gifwa Pål Anderþon eller hans Erfwingar fulle penningar igen uthan någon afkortningh, och deß uthan all använd förbättringh och kostnadh efter Mättesmanna ordom refundera och betala.~~

Dito den 18 Martij.

29.

Till **Gevalliern Måns Oxe** wardt sagdt att han skulle blifwa hoos sin Frijbondhe och nöija sigh medh Bondens Huuþrum.

30.

Per Hanþon i Swidiebo begiärte Fasteþref på 3 örs landh Jordh i **Dahla** och ett Walleställe som han af **Larþ Erichþon i Stråsiö** den 24 Februarij 655 Kiöpt hafwer, för 147 P:r 16 öre KoppM:t skatten hafuer han tagit till sigh länge sedhan under sitt hemman Swidiebo så och Mantahlet, Lars Erichþon tillstodh honom för Rätten, att taga faste, det och honom medhdeltes.

31.

Oluf Mårthenþon i Näppänge tillwjitte **Per Larþon i Spångmyra** alias **Per Blindh** att hafwa borttaget ett Kiöråhl derpå han haft Syn när han kiände sitt ålder igen uthi hans Per Larþons Kornladu, **Oluf Perþon i Kyrkiobyen** och **Oluf Oluffþon ibidem** wore Synemän doch Oluf Oluffþon nu dödh, hafwa funnit åldret igen i Skogen uth medh Per Larþons haga. **Pål Anderþon i Gåldzmyra** wittnadhe att han kom gåendes, när dhe boro åldret fram, som war medh Wije hankar bundet och Per Larþon kom gåendes på andre wägen uth widh Siön, **Joen Larþon i Giärde** wittnadhe efter sin **Solldats Per Larþons** Mun, att han kiörde hoos

Per Larßon Blindh en Söndagzafton och om Natten gick åldret Sönder, då skaffade Per Larßon i ställe ett annat braft ålder som och om Natten gick sönder att dhe måtte binda deth i hop medh wije hanckar, Per Blindh biuder honom Oluf Mårtenßon Eedhen, deth han hafwer sedt sitt ålder i Per Blindz Kornladu och det igen funnit i Skogen, dherpå giordhe Oluf Mårtenßon sin Edh; Altså blef Per Larßon bundin till saken och skall gifwa Målsäganden 3 m:r SilfrM:t för åldret, och bötha 3 dubbelt, efter Kongl. Straffordning.

32.

Per Larßon Blindh prætenderer oppå någon Knechterustning för hemmanet **Mellanbyen** som han emedhan hans hustru lefde hafuer betalt och will nu föra på sin hustrus andeel. Men såsom dhet blef befunnit att han Per Larßon länge Nembligen 12 åhr hafuer besuttit hemmanet och förnött samma rustningar så att dhe icke böre optagas i någre räckningar, efter och nu står Knechtefärdhen på gården, dher medh sades hans prætension om intet.

33.

Per Larßon i Mellanbyen, skält Tolfmännen uthi Biuråker någre resor att dhe hafwa rächnat som inge åhrlige Karlar, och som tacke dhem fanen, sattes så andra i dheras ställen, **Anders Larßon i Lija, Oluf Perßon i Lija, Lars Perßon i Tiärna, Per Hanßon i Swidiebo, Gunmundh Perßon i Afholm** och **Oluf Perßon i Kyrkiobyn**. Tå nu Tolfmännen skulle framkalla sine witnen, badz han före och rättadhe sin Sak som han i hastigt modhe kan hafwa sigh försedt och sätter sigh sielf wijthe att sittia een Månadh i Kistan om han dhem oftare här om qwällier eller gifwa 4 RP:r.

Ährendet lades till Nämbdens öfwerwägande och war dheras betänckiandhe 1) Huadh Rächningen widhkommer som Tolfmännen hafwa giordt den 15 Januarij 670 tillijka medh en uthSochnes **Tolfman ifrån Dilßbo Hans Olufßon i Fiählsätter** på Per Larßons begiäran, dheruthinnan han skall hafua att fordra i Mellanbyen 270 P:r, kunde Rätten efter noga öfwerseende intet ogilla.

2. Belangande Skälzorden efter han dhem åtherkalladhe rättadhe och badz före som af hastige modhe sagdt åhr bötte allenast 3 m:r för huarthera @ 18 m:r och sattes wijthe 40 m:r SilfrM:t om han oftare qwällier, **Per Anderßon i Mellanbyn** gick i löfte för Saköerne.

34.

Dhenne **Per Larßon Blindh** blef och tillhollen att lefwerera alle Nycklar och Huus ifrå sigh till **Per Anderßon i Mellanbyen** som hemmanet hafwer antagit allenast ett herberge skall han få taga undan till en tijdh, ther sina Saker uthi att förwähra.

35.

Collega Bengt Erßon i Hudwichswaldh klagadhe på Sexmännen i Biuråker att en deel af Dieknepenningarne restera för åhret 669, men för 670 innestår hela Summan, Efter Rättens åthwarning blef Collega betalt och förlijkt medh 4 P:r för resekostnadhen.

36.

Joen Perßon i Norbo Sochn begiärte Fastebref opå sitt Jordesките medh **Månß Joenßon i Wedmyra och Biuråker** 6 öre 12 th:r i skatt oprättat den 26 Julij 659 som 3 gånger opbudit och länge sedhan lagståndit åhr fast Månß Joenßon rymbdt hafuer så tillståår dock **Broderen Lars Joenßon** som hemmanet nu besitter samma Jordhesките, och altså tillåtes honom Fastebref på samma Jordebythe.

37.

Oluf Swenßon i Wästansiö opbiuder en Jordelott uthi Wästansiö liggiande om 1 öre i skatt som han hafwer i pant af **framledne Anders Perßon i Wästansiö** för 107 daler 10 öre KoppM:t.

38.

Per Erßon i Ängia tillstodh **Anders Joenßon i Tiärna** att taga Fastebref på $\frac{1}{2}$ örs skatt i Tiärna liggiandes såldt för 100 P:r efter Per Erßon faller för swårt att sielf bruka samma ägor som liggia långt afsijdes och honom Anders Joenßon wäll tillhanda, Ingen eller will eller kan lösa dhen Jordh igen för så myckna penningar deß uthan ähr Per Erßon fullsuttin och hafuer äntå stor skatt behollen, och Anders Jonßon tagit skatten till sigh, opbudin 3 gånger den 4 Decembris 668, dy sadhes dheras Kiöp fast och gilt.

39.

Oluf Jonß hemman i **Bäßdahl** 5 öre 8 th:r hafwa Creditorerne till sigh tagit och hafwa bådhe Åker och Ängh i underpant, äntå dhe Skatten intet fyllest uthgiort hafwa dock ähr hemmanet aldrih Laghskrifwit ödhe, ehuruwäll **Fiscalen Johan Huß** hafwer såldt hemmanet till **Erich Perßon i Kiölsjön** á 10 RP:r, Åkeren efter 2 öre i skatt legat ödhe ifrån 665 den 20 Majj det öfrige hafwa Creditorerne brukat.

40.

Om **Oluf Anderßon i Lija** på **Biörbarfsmans** wegnar, kan giöra Eedh medh godhe Lottlöse Män till näste Ting, att **Stafreman** medh lof och minne ähr kommen innom Biuråkers Råå och Röör allenast medh fugätzle och intet att nyttia skogen, så skall han her efter äga skogen fredigdt, huilket **Anders Larßon i Råßla och Dilßbo Sochn**, på Stafremans wägnar uthfäste, dher på Oluf Anderßon fäste Lagh.

41.

Oluf Anderßon i Lija emot Rättens afsagde domb den 2 Decembris 669 tagit Rågen till sigh som war i qwarstadh, bötte 40 m:r efter Kong.balken 28 Capitel LandzLagen.

42.

Finnen Christopher Matzson i Sniptorp klagar på **Oluf Olufßon i Wedmyra** och **Lars Anderßon i Långsbo** att dhe hafua borttagit dhen Rogh som han medh **Jönß Erßons i Wedhmyra** lof och minne fått hafwer af Sweden på **Skiöråhß Fäboskough**, Joen Erßon tillstodh för Rätten att han af trångsmåhl såldt honom $\frac{3}{4}$ Tunnlandh, huarpå **Sommåsmännen** prætendera sigh ägande wara, 6 manna Syyn hafwa af Rätten warit förordnat, Nembligen **Oluf Swenßon i Swidiebo**, **Per Pålßon** och **Lars Pålßon i Tiärna**, af **Biuråker Sochn** **Jakob Olufßon i Holsjö** och **Per Danielßon ibidem**, af **Norbo Sochn**, **Erich Jönßon i Strandäng** af **Dilßbo Sochn**, huilka nu för Rätten bekiände dhet dhe funne inge Råå eller Röör medh Mans handh opsatte, uthan parterne sambdes om Näfwerbron och **Römyrkullan i Bränåßkiärnan** wille Sömåßmannen kiänna sigh, men Sköråßmannen wille intet tillåta them komma dijth. Alderungsteen ähr skildnat emellan **Hällsiöwallen** och **Somåhßwallen** till Brenåßtiärnan till **Gruttsjön** som ligger till Hällsiöwallen, efter Synemännen intet hafwa sagt sin mening, dy war Rättens betänkiande efter inge Råå och Röör wore som skilde dem åth, att dhen skogs tillia som dhe träta om liggiandes emellan Römyrkullen och Bränåßtiärn, skall skiptas dhem i tu så att Skiöråsman skall kiänna sigh till Östersidan om Grunsiön efter Sömåßman hafuer förr intet kiändt sig tijt som **Oluf Erichßon i Lija** wittnadhe att Sköråßman ägte till Grunsiön på östre sijdan, men Sommåßman ägte aldrig tijt; Dy behålla Skiöråßmännen samma tract, till deß någon medh bättre skiähl kunna them therifrån winna

huadh nu Joen Erþon hafwer fälla låtit in på den deel Sömmåßman tillkommer, skall Skiöråßman refundera.

43.

Gafs attest om 7 persohner som fattige och Chronan mycket skyldige ähre, dheras Skatt 2 hemman 10 öre 4 th:r

44.

Niels Erþon i Wästansiö som först pantsatte **Mattz Matzson i Rökulla** ett Ängh och bodheLandh **Linsiö** om 3 fyrkar i skatt för 140 P:r ähr nu död, **Oluf Pålþon i Opsiö ifrån Dilþbo** bördsman klandrar efter samma bodelott att wara närmare dhen beholla än en oskyldh. Rätten finner **Broderen Per Erþon**, som nu sitter på hemmanet, wara närmast dhet att inlösa om han will och gitter, Per Erþon oplåther fuller Matts Matzson gerna bodhelotten beholla till panta, men intet will han eller Sochnen att Dilþboman skall sigh hijt i Sochnen inträngia och dhen inlösa.

45.

Tolfmännen Lars Pålþon i Tiärna och **Oluf Jonþon i Gammelsträng** finge afskeedh och skall andra i ställe uthkoras till näste tingh.

Dito den 2 Decembris åhr 1670.

1.

Carl Larþon i Kyrkiobyn hafwer belägrat **Anna Hansdotter i Näpänge** som förste gången skedde 1669, 14 dagar för Juhl och Kohnan födt barnet 8 dagar för Michaelis 670, men Carl ropade på ogift **Dräng Per Jonþon i Ängia** att han har och henne belägrat, der till Per Swarade Neij, sadhe sigh hafwa frijat till henne, och kommit i Säng, men ingen otucht brukat doch omsider bekänt sigh legat hoos henne Nyåhrsafton, bötte huar sine 3 m:r.

2.

Åther påkallades en **Soldat Finne Oluf Perþon i Tåßgården** som bekiände sigh hafwa haft Lägermåhl medh samma Kohna förste gången 669 Midsommarstijdh.

3.

Finnen Oluf ropar på **Per Larþon i Tiärna** hiulken tillstodh hafwa henne belägrat för 3 åhr sedhan, wart sak 3 m:r.

4.

Per Larþon ropade på **Hans Pålþon i Wästansiö** huilken bekiände att han och har henne belägrat 3 m:r.

5.

Theß lijkest framhades **Måns Thomþon i Tåßgården** dhen och skulle hafwa legat hoos henne men Konan sade neij tillijka medh honom wille fäste Lagh, omsider bekiände sakfältes 3 m:r.

6.

Soldat Oluf Perþon Finne har legat hoos henne för 5 åhr sedhan som Kohnan bekiännde, dher till han omsider ej neka kundhe, och efter han den förste war bötte 40 m:r efter det 3 Capitel giftmåla balcken LandzLagen.

7.

Erich Hanßon Syhl bekiände för 1½ år sedan hafwa legat hoos henne blef sak 3 m:r.

8.

Dito. Ransakades om **Tiufwens Anders Perßons** här i Sochnen föröfwade stöldh, som fins upå **Färilla** Tingh den 13 Decembris 670 alligerat.

9.

Ländsmannen angaf **Soldath Per Hanßon i Spångmyra** som hafwer uthi Öhldrycko af hastige mode slagit **Soldat Oluf Perßon i Ängia** twenne Kiöttsår medh en Knijf som synt och wittnat blef, wardt han derföre Sach 6 m:r för huarthera efter thet 10 Capl. Sårn. b. mz willia. Målzåganden förtegit sin rätt, efter han hemliga hafuer låtit sig förlijka.

10.

Capplanen Wällärde H. Lars Grubb tilltaladhe Sochnen Norbo, om dhet Fäboställe på **Lyckewallen** som uthi **Sal. H. Erichs Bångz** tijdh blef köpt till Capplanen williandes gierna niuta thet samma, och som Sal. H. Erichz Änkia ej war tillstädes, dy opsattes ährendet.

11.

Erich Erßon i Norbobyen och **Jakob Erßon i Wedmyra** hafwa satt sikh emoth Befallningsmans uthskickadhe som till Chronones uthlagor något panta skole, hafwer intet att bötha medh, sattes i Fängelse efter det 35 Capitel Rådstugubalcken.

12.

Lars Erßon i Norbobyen hafwer antagit ett Ödeshemman som hans Modher i sitt Änkieståndh ödhe lagdt hafuer i skatt 6 öre 3½ th:r. På huilket dhenne Lars har förmått sikh Herr Gouverneurens bref på 4 åhrs frijhet, men tå dhe förbij gångne wore, har han lagdt dhet ödhe igen, som thet nu alt ifrån 666 på nytt öde legat hafuer, denne är en fattigh Karl som sitter medh sin siuklige Modher och skiöter sin MorModher som blindher är.

13.

Wardt sagdt att **Nielß Pahlßon i Lija i frå Högh Sochn** skall beholla den Jorden som han hafwer i pant från **Hustro Karins** hemman i **Norbobyen** för 6 RP:r till deß han får sitt förnöijande hwilket hemman nu **Erich Erichßon** brukar, doch skole Länds- och Tolfmän berächna huru mycket panten kan hafwa dragit för samma gjäld.

14.

Per Perßon i Norbobyen wittnadhe efter some Eedh att **Erich Erichßon i Norbobyen** hafwer skiält **Per Danielßon i Holsjö** som **Tolfman** och **Sochneskrifware** är på **Kyrkiowallen** för en Tiuf och en Skiälm af den orsak att han har mißtänckt Per Danielßon som skall ther hafwa warit orsak att Erich Erichßon blef på sidste uthskrifning tagen till Knecht, Erich Erßon badz före togh sin ordh igen och lofuade bättring, hade slätt intet att bötha medh, är en fattig Karl, wart öfwerwägat att Erich Erßon skall bötha för Läppegiäldh 6 m:r SilfrM:t lofuadhe aldrig inkomma mehr igen uthj slijke fall.

15.

Hustru Sigridh i Tiärna sökte för Rätten att komma till ett Fäboställe **Tofråswallen** som förr skall hafwa legat under hennes hemman i **Ramsjö**, hwar till hon nu för tijden intet Fäboställe hafwer, beropandes sikh på ett gammalt Synebref som intet war tillstädhes. Altså

till höls Ländz- och Tolfmän att dhe ransaka huadh Fäboställe under hennes hemman legat hafwer, och skaffa fram dhet gamble Synebref som fins hoos **Zacharias i Dufnääs** så lagandes att dhenne Änkia till sitt hemman måtte få Fäboställe, så wäll som andre j Sochnen.

16.

Landzskrifwaren Oluf Nielßon Wargh theßlijkest **Befallningsmans Tienare Johan Larßon** begiärthe Sochnenes attest om dheras förhållande in till denne tijdhen, thet Tinglaget samtyckte eftersom dhe intet annat wiste medh dhem än dhet ehrligit och godt war.

17.

Landzskrifwaren Oluf Nielßon Wargh anklagade åthskillige Bönder och Huußfolck som medh tredsko stå till rest medh Chronones uthlagor och 670 åhrs Mantalspenningar, blefwe Sachfälte till hwar sine 3 m:r.

33 Af Biuråker	99 m:r
19 Af Norbo	57 m:r

18.

Anlangande den Långsamma och stridige twist om någon skogh emellan FäboLagerne, **Stafreman i från Delßbo Sochn** och **Biörßarfsmannen i Biuråker Sochn**, deröfwer Parterne inge bref hadhe att framtee, uthan moste bewändes till enthere partens Edhgång, så aflade nu **Oluf Anderßon i Lija** å Biörßarfsmans wegner, som hadhe skougen i possession och medh honom **Joen Olufßon i Lija** och **Anders Joenßon i Tiärna**, sin Eedh å Laghbok, och wittnade att Stafreman ifrån Dilßbo Sochn, ähr till Gödzlande och Mulebeth, medh lof och minne kommer inom Biuråkers Råå, men medh ingen annan åwärkan sigh nyttigt giöra, och såsom **Anders Larßon i Roßla** oppå Stafremans wegner, endtligen åskadhe att gamble Man **Per Hemmingßon i Berge** måtte och afläggia sin Eedh then han och præsterade, medh dhe Formalier, att Stafreman aldrigh war ägande till någon skogh, uthan medh lof och minne kommen inom Biuråkers Sochne Råå medh Muhlbet; Altfördenskull befrediges Biörßarfsman widh sin skogh för Stafremans åwärkan, medh Swidiande och yxebördh, widh straff som Lagh förmåhr.

19.

Kyrkioherden H. Måns anklagadhe **Erich Johanßon och Jon Larßon i Norboby**n för thet dhe hafua luppit Näfwer uppå hans Fäboskogh widh **Bastuguwallen**, hwarföre blefwe dhe Saach tillhopa 3 m:r, och lefwerera Näfret ifrån sigh.

20.

Oluf Perßon i Stråsiö opbiuder en Jordelott liggiandes i **Tiärna** 21 th:r i skatt som han inlöst och köpt hafwer ifrån **Nielß Perß** hemman i **Stråsiö**, huilket och Niels Perßon nu klandrade, och wille att Oluf Perßon skulle swara honom till Knechten efter Niels sitter medh mindre skatten qwar, gode Män skole läggia dhem emellan.

21.

Per Jonßon i Bärge lätt opbiuda ett hemman ibidem 6 öre i Skatt andre gången.

22.

Hooß Ländzmannen hafwer **Joen Hanßon i Backan** anklagadht sin **Soldath Erich Perßon**, att han hafwer kommit uthi hans gårdh medh dragin wärria huggit i bordh och taak, kallat sigh oqwädins ordh, och sin Modher en Diefwull theßlijkest undsagdt sig medh hugg och slaggh, wården Joen Hanßon gaf honom till efter han hafuer lofuat both och bättring, ährendet wart

öfwerwäгат af Nämnden att efter Erich Perßon skulle gästa i gårdhen och hafwer warit i gästabodh som elliest sigh stilla och roligh föreholler, dy kundhe dhe honom icke fälla till hemgång uthan att han för twenne skällsordh 6 m:r böta skulle.

23.

Oluf Swenßon i Wästansiö lätt 2:dre gången opbiuda en Jordelott 1 öre 9 th:r i skatt.

24.

Jonas Erßon i Wedmyra tillstodh wara skyldigh **Jon Anderßon Borgare på Hudzwichswaldh** 160 P:r 27 öre KoppM:t Jämbwäll på hans Systers wegnar i **Gnarp** 15 daler, thet Joen Anderßon begiärthe protocollerat blifua.

25.

Per Erßon på Kiöhlsiön och Haßela Skogen låther opbiuda 6 Laß Näfwer som han will förmeena Biöråkersboerne hafwa luppit in på hans skogh. Blefue altså **Oluf Swenßon i Wästansiö, Jon Matzson i Ängia, Per Anderßon i Lija, Erich Hanßon i Ängia** och **Nils Jonßon i Ramsiö** nämndhe på Syyn att besee Rågängen.

26.

Biuråker Sochn blef tillåtit dombref opå 4 öres skatt som the hafwa köpt till Caplans bordh af rätte bördemännen och dhetta köp ähr 3die gången opbudt 667 den 26 Aprilis.

27.

Oluf Olufßon gamble Klockare och **Per Perßon i Stråsiö** Målsman för **Sal. Pål Jakobßons** barn i **Ängia** tillstå fuller Sochnen att taga dombref allenast dhe få dhet som resterar på Jordekiöpet, Norbo Sochn bör swara till samma rest dhet dhe uthlofwadhe efter **Archiebiskopens Doctor Johan Canutij Lenæi** bref af den 7 Martij 660 att swara 1/3deel emoot Biuråker Sochn.

28.

Samma Dato. Kom för Rätten **Jacob Olofßon i Wästansiö och Biuråker Sochn** och framlade ett Kiöpebref daterat den 25 Februarij 1660, förmählandes att beskedeligh **Jon Perßon i Ängia**, hafwer medh sin hustrus Jaa och samtyckio oplåtit och såldt honom Jakob Olufßon ett hemman liggiandes i **Wedhmyra** som ähr 6 öre 12 th:r i skatt medh Huus och Jordh för penningar Trehundrade Siuttijo Femb daler KoppM:t, hwilka bem:te penningar 375 P:r KoppM:t Jon Perßon tillstår, till fullo nöije wara betalte, som brefwet der å gifwit omstendeligare förmähler. Begiärandes nu Jakob Olufßon derå domb och Fastebref; Så alldenstundh Jon Perßon tillstår och bekiänner sigh wara till fullo nöije betalt, och hemmanet befinns den 22 Februarij 668 wara 3:die gången opbudet och sedan oklandrat ståndit, och nu sålunda Lagligen ransakat och giordt war, dy dömbdes detta köp fast och gilt att stånda wid dombrutt, som Lagen der om säger.

29.

Gafs bewijß på hemfallit gräbgiäldh till Chronan af Norbo Sochn.

30.

Per Larßons hemman i **Kyrkiebyn** 5 öre 1½ th:r i skatt, Af Korn Rogh Lijn och Höö wärderat, 11 P:r 8 öre 16 th:r Sölf:rM:t, Af **Staffan Sims** hemman som ähr 8 öre 15½ th:r i skatt Korn Rågh Lin och Höö 13 P:r 24 öre 16 th:r Silf:t.

31.

Huusarme i Norbo 3 persohner dheras Skatt 1 Mantahl 7 öre 16 th:r.

32.

Nilß Jonßon i Ramsiö och **Larß Jonßon i Tiärna** skole här efter äga Qwarnställe tillhopa halfparthen hwarthera uthi **LilleRamsiö Cwarnåhn**.

Dito den 3 Decembris.

33.

Tå framstegh **Anders Erßon i Gammelsträng** och gaf tillkiänna huru såsom han den 21 Martij 635 hafuer köpt ett Swalland uthaf **frambledne Erich Oluffßon i Norboby** och tå tagit ½ öre skatt till sig, menandes han Anders Erichßon att ingen skulle kunnat qwällia köpet. Men såsom **Sonen Erich Erichßon** hafwer för någre åhr sedhan fått tillståndh lösa Ängestycket men skatten blifuit qwar i Gammelsträng; Hwarföre han Anders Erßon tienstligen begiärer, att skatten måtte transfererat blifua in till den gårdh som Jorden ligger, Så emedan dhes skäligt ähr att gamble skatten blifuer skrefuen till dhen gårdh som han af ålder legat hafuer, dy blef Partterne meddelt detta attestatum, att sådant uthi Skatteböckerne, som nu under händer hafwes att adjousteras måtte infördt warda, så att Erich Erichßons rätta skatt blifuer här efter 10 öre 22 th:r och Anders Erichßons hemmans skatt i Gammelsträng 6 öre 3 th:r.

34.

Per Hanßon i Swidiebo fick Rättens bref opå sitt giorde köp d. 24 Februarij 655 medh **Lars Erßon i Stråsiö** om 3 ör landh Jordh i **Dahla** och Swidieboda för 147:16 P. Km:t, som Lars Erßon bekänner sig fyllest upburit och Per Hanßon, deß skatt till sig taget hafua, så att mantalet fyllest oppeholles och Chronan intz præjudiceras, Jordelotten ähr lagbuden och lagståndhen, som brefuet wijdare förmåler.